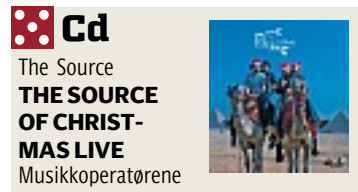

Julemoro med høy kvalitet

Julekonsertene med The Source er en av adventstidens beste musikktradisjoner. Det svært originale prosjektet fungerer godt også på cd.

The Source spiller julekonsert i Trondheim for ellefte gang lørdag 8. desember. Vi som har fulgt med på denne voksende tradisjonen vet at musikken er

Jul i fjor: Cheb Hocine Derras sang med The Source i Trondheim i fjor.

blitt dristigere, mer innholdsrik og spennende for hvert år.

Trygve Seim, som står i spissen for prosjektet, har utvidet besetningen kraftig. Kjerne i The Source, saksofonist Seim, trombonist Øyvind Brække, bassist Mads Eilertsen, og trommeslager Per Oddvar Johansen, er de siste årene blitt ledsaget av flere egyptiske musikere, en rekke gjestemusikere og store, profesjonelle korps.

På denne innspillingen fra julekonsertene i 2005 hører vi Den Kongelige Norske Marines Musikkorps og gjester som Anne-Lise Berntsen, Lars Klevstrand, Jarle Bernhoft og flere andre.

Dessuten står de arabiske gjestene for flere høydepunkter. Cheb Hocine Derras gebrokkne versjoner av «På låven sitter nissen» og «Jeg gikk meg over sjø og land» er blitt humoristiske juleklassikere, og genuint arabisk musikk får bred plass.

Men The Source gjør ikke narr av gamle julesanger, de har musikalisk moro med dem og kombinerer ulike sanger på helt uventede måter. Selv om glimtet i øyet finnes hele veien, er det også mye musikalisk seriositet på dette doble albumet med en spilletid på to timer og 20 minutter.

The Source spiller av og til som en reinhekk jazzkvartett, og Marinens musikkorps får utfolde seg i samtidsmusikalske partier. Dermed blir helheten svært innholdsrik og aldri kjedelig.

I fjor spilte The Source med gjester i nesten tre timer i Dokkhuset, og det var interessant hele veien. Det er også dette konsertalbumet, selv om utbyttet nok er enda større for dem som får oppleve The Source og co. på scenen.

HØYDEPUNKTER: «Jeg gikk meg over sjø og land» og «Deilig er den arabiske himmel blå»

Har lært mye om sine sterke sider

Av og til – av og til er klisjeen nok. Det er derfor vi må skrive at Anne Grete Preus har fått en ny vår.

I går slapp hun plata «Om igjen for første gang», et plateslipp som like mye er blitt berettelsen om sykdom, helbredelse og nyorientering. Det har vært harde tak for femtiåringen.

– Jeg ordnet meg en radio på sykehuset – jeg elsker å høre på radio – og da en Bjørn Eidsvåg-sang kom over eteren begynte jeg å nynne på den. Det ble følelsesmessig voldsomt sterkt for meg. Jeg vet ikke helt hvorfor, men det minnet meg kanskje på noe?

Preus måtte bare skru av og kvitte seg med radioen. Den nyinnspilte plata hørte hun i alle fall ikke på.

– Alt bare lukket seg rundt meg da jeg ble lagt inn. Sånn sett var det en lykke at plata var ferdig innspilt. Det manglet bare noen streker på coveret og det har vi klart nå i etterkant.

Hang i en tynn tråd

Det er en offensiv, positiv og hodepinefri Anne Grete Preus som forteller om plateinnspilling og binyremarg-svulst til Adresseavisen.

– Legen sa det var en steikanes rar svulst som produserte stresshormoner. Det var det som var livstruende og som førte til sterk hodepine. Jeg har slitt med det lenge, men man venner seg jo til det meste. Jeg spilte inn plata og holdt 20 konserter i sommer – så jeg knasket mye hodepinetabletter, forklarer hun.

Nå er både blodtrykk, hodepine og rare svulster tatt hånd om.

– Jeg har hengt i en tynn tråd, som DumDum Boys sier, og da lærer man mye om sin egen styrke og det som er viktig. Det er så mange forstyrrende tanker som preger livet. Kravet om å være vellykket, hva andre synes. Alt sånt som har med fasade å

Hodepinen borte Anne Grete Preus er nettopp helbredet fra sterke hodesmerter og livsfarlig svulst i binyren. – Det var godt å vite at plata var ferdig da jeg lå syk, for da ble alt annet enn helsa helt uviktig, forteller artisten. Foto: WARNER MUSIC

gjøre – det faller rett ned og visner når det står om livet og man må fokusere. Jeg håper jeg greier å ta med meg denne livsholdningen videre.

Begeistret for Åge

En av låtene på «Om igjen for første gang» er «Nattsang» – en duett med Åge Aleksandersen. Den er produsert uten at de har møttes – ved hjelp av trådløse forbindelser mellom Rosenborg og Oslo. Det var stor ståhei i Warner da lydfilen fra Aleksandersen dumpet ned i mailboksen.

– Da var vi ordentlig begei-

stret! Han synger så inderlig og med så dyp stemme. Jeg hadde gitt ham instruksjoner om hvordan jeg ville ha det, men han løste det helt på sin egen måte, og det ble bra. Rett og slett dristig og spennende. Produsenten Anders Engen likte det og Guttorm Raa i Warner var helt over seg, flirer Preus.

Hun skulle egentlig spilt konsert i Olavshallen denne uken, men den ble avlyst på grunn av kabaler som ikke gikk opp for turnéplanleggerne. Men trønderne får sin dose Preus før jul, uansett:

– Ja, jeg kommer oppover i

desember sammen med Trønderkor for å gjøre konserter i Trondheim og Levanger. Det blir både julesanger og mitt repertoar.

Selv om det er en stund til nyttårsaftnen ba vi til slutt om en årsrefleksjon av den folkekjære artisten.

– 2007 har inneholdt samlivsbrudd, femtiårsdag, operasjon, sangbok, konserter og nytt album: Hvordan vil du oppsummere året?

– Krevende!

STIAN WALLUM 982 83 751
stian.wallum@adresseavisen.no

Mange kvaliteteter, men ingen lek

Hudløst, ambisiøst og krevende album – for både artist og lytter.

Anne Grete Preus tør ta store ord i sin munn, tør å formulere tanker som kan oppfattes som svulstige.

Men heldigvis jobber hun videre med sitt eget kunstneriske prosjekt, uavhengig av om rådende moteretninger går i ganske andre retninger.

Her satser hun like høyt som hun pleier, og vel så det – og kommer godt fra det på store deler av albumet. Men på litt for mange låter står teksten i veien for musikken i den forstand at mengden tekst ødelegger for melodifølelsen – og at musiseringen til det svært dyktige laget musikere blir en litt for uutnyttet ressurs.

– Dette er en personlig album

med en midt-i-livet tematikk der en på den ene siden preget av avklarhet i forhold til viktige veivalg i livet – mens hun er midt oppe i dramaet i andre situasjoner.

Musikalsk kan plata virke svært stillestående i utgangspunktet, og mot slutten av albumet kommer «Vinter» (en av to låter basert på Bjørneboe-tekster) inn med befriende rytmisk energi. Da er det lett å huske hvilken del av Anne Grete Preus' talent en har savnet gjennom resten av denne cd-en.

Men når den først er som den er, kommer kvalitetene tydeligere frem for hver gjennomlytting. Både i tekstene og musikken. Det er tydelig at dette er en viktig plate for artisten, hun har gjennomført sitt prosjekt med kvalitet og glød, og dermed blir det en viktig cd for den lytter som blir med på artistens premisser.

HØYDEPUNKT: «Vinter» og «God nok som du er».

Anmeldt av OLE JACOB HOEL